

[Rytter.]

er det for haard en Dosis for os i Rigsdagen, at nu skal de straffes. Vi talte om det i Udvalget, og jeg havde den Opfattelse, at Ministeren forstod den vanskelige Stilling, vi var i. Den højtærede Justitsminister var sindet at overveje Spørgsmaalet og udsende et Cirkulære, men det er ikke kommet, skønt Ministeren, som sagt, dengang udtalte, at han vilde paalægge Anklagemyndigheden at undlade at rejse Tiltale i visse Tilfælde, hvor det vilde virke ubilligt at drage vedkommende til Ansvar. I det udsendte Cirkulære er der nævnt enkelte Tilfælde, men der er ikke, som vi ventede, nævnt nogen Gruppe foruden de 18-aarige.

Med Hensyn til dem, der drog til Østfronten, er den højtærede Minister ogsaa inde paa, at de skal drages til Ansvar, og det med en Begrundelse, som jeg ikke før har set. Som Argument anføres, at det maa erindres, at der forelaa ikke nogen officiel Udtalelse fra nogen dansk Myndighed. Ingen officiel Udtalelse! Hermed siger Ministeren i Virkeligheden, at der foreligger Udtalelser, men ikke nogen officiel Udtalelse. Men skal det virkelig være Vejledning over for Danmarks Befolkning, at der ikke var kommet nogen officiel Udtalelse? Man saa det i Aviserne, der skrev det og det, man saa det i Avertissementerne, men nogen officiel Udtalelse, siger Ministeren, forelaa ikke, derfor maa de drages til Ansvar. Om noget er officielt eller ikke officielt, plejer ikke at være afgørende for Strafskylden, der plejer det afgørende at være, hvilket Indtryk de Folk maa have faaet, og de har efter min Mening faaet et forkert Indtryk; derfor burde de ikke straffes. Alligevel sættes de under Anklage, og jeg maa sige, at noget af det, der smerter mig mest, er, at vi kan være med til at handle saadan.

Jeg har nævnt, at Cirkulæret efter min Mening er en stor Skuffelse, fordi det ikke siger et Ord om, at det kun er de grovere Tilfælde, der skulde undtages, hvilket har medført, at Rigsadvokaten og Statsadvokaterne har taget mange, mange Sager med, som vi i Rigsdagen ikke troede vilde blive taget med; end ikke de 18-aarige er undtaget, saaledes som de efter alles Mening burde være, og yderligere Grupper er ikke undtaget. Vi havde haabet, at man havde sagt: Anklage skal ikke rejses mod de Mennesker, medmindre der foreligger skærpene Omstændigheder, men i Stedet for er Stillingen blevet den, at de sættes under Anklage, medmindre der foreligger formildende Omstændigheder i den ene eller den anden Retning — lige det

modsatte af det, vi havde ventet. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil kunne berolige mig med, at det ikke har haft de skadelige Virkninger, som jeg for mit Vedkommende tror det har haft.

En anden Gruppe, jeg havde haabet var kommet blandt dem, der ikke skulde anklages, er dem, der gik ind i de tyske Brandkorps, for jeg synes, at det er en rent civil Tjeneste.....

Formanden: Det ærede Medlem fjerner sig stærkt fra det foreliggende Lovforslag.

Rytter: Jeg skal ikke diskutere med den højtærede Formand, men det, jeg har fremført, danner Grundlag for min Stilling til dette Lovforslag.

Det var altsaa Forhistorien. Jeg for mit Vedkommende er derfor naaet dertil, at det er nødvendigt at sige Stop med disse Forslag. Vi kan ikke blive ved at gaa videre, og det foreliggende Lovforslag kan derfor meget daarligt tages ud af Sammenhængen. Der er sket saa meget, som man maa føle sig ilde og ubehageligt berørt over, og da det ogsaa har Betydning i denne Forbindelse, vil jeg tillade mig at komme ind paa det. Jeg skal kun nævne Tilfælde, som jeg ved den højtærede Minister kender, og som har Betydning for det Lovforslag, vi behandler her.

Naar en Mand har været indesparret og saa kommer ud igen, vil han gerne have at vide, hvad det er, han er beskyldt for, og beder derfor, om han ikke maa have Lov til at faa en Udskrift af den paagældende Protokol, men en saadan Udskrift bliver ham nægtet, uagtet en Sagfører har henvendt sig om det. Jeg synes, det er forkert, at Manden ikke kan faa at vide, hvad han har gjort. Den 3. September er der rettet en Henvendelse til Ministeren om en saadan Sag, men der er ikke kommet Svar endnu, naar undtages en Telefonopringning om, at Spørgsmaalet nu muligvis vilde falde bort i Henhold til Bestemmelserne i det Lovforslag, vi behandler.

De Attester, som vi nu ogsaa har omtalt i Dag, de hvide, grønne og røde, forekommer det mig at være en Uting at indføre i den danske Retspleje. De er blevet indført af Frihedskæmperne, det er dem, der har udstedt dem; at de skal kunne opretholdes, forekommer mig utilstedeligt.

Endvidere vil jeg nævne det Pres, som fra Frihedskæmpernes Side bliver lagt paa Defensorerne. Den højtærede Minister ved, at der har været Sager, hvor man har